

TOIMENPIDEALOITE 4/2007 vp

Kotirauhan rikkominen tekstiviesteillä

Eduskunnalle

Matkapuhelimet tarjoavat välineen yksityisyyden häirinnälle puheluihin ja tekstiviestein. Oikeuskäytännössä on nyt törmätty lainsäädännön puutteellisuuteen erityisesti tekstiviestihäirintään puuttumiseksi. Tekstiviestien lähettämistä ei nimittäin katsota kotirauhan rikkomiseksi, vaikka tekstiviestien lähettämisen häirintätarkoitus olisi kiistaton.

Rikoslain 24 luvun 1 §:n 2 kohdan mukaan kotirauhan rikkominen voi tapahtua oikeudettomasti metelöimällä, heittämällä esineitä, soittamalla puheluita tai muulla vastaavalla tavalla. Lainkohtaa koskevan lakivaliokunnan mietinnön (LaVM 6/2000 vp) kannan mukaan tekstiviestihäirintä, samoin kuin sähköposti- ja telekopiohäirintä, jää säännöksen soveltamisalan ulkopuo-

lulle. Lakivaliokunnan mietinnössä on nimenomaisesti todettu, että tämänkaltaisen häirinnän merkittävyys selvitetään sopivassa asiayhteydessä ja arvioidaan, onko lainsäädännöllistä suojaa tältä osin tarpeen laajentaa. Rikosoikeudessa epäselvissä tapauksissa säännöksen sanamuotoa tulkitaan suppeasti syytetyn eduksi, ja täten tuomioistuimet ovat päätyneet katsomaan, ettei tekstiviestien lähettäminen ole kotirauhan rikkomista.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin tekstiviestihäirinnältä suojautumiseen tähtäävien oikeussuojakeinojen selvittämiseksi.

Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 2007

Leena Harkimo /kok